

OTA PAVEL: SMRT KRÁSNÝCH SRNCŮ

Moje maminka strašně toužila jet před válkou do Itálie. Nechtěla ani tak vidět Michelangelovy sochy a obrazy Leonarda Da Vinci, jako si přála vykoupat se v teplém moři.[...]. A tak se vždycky zjara ptávala tatínka: „Leoušku, pojedeme letos?“ Můj tatínek Leo obvykle odvětil, že právě letos nemáme dost peněz, a dokazoval, že podle jeho názoru je to na Berounce u Křivoklátu o moc lepší. Můj tatínek měl totiž daleko jiná starosti. V popředí jeho zájmů stál obchod a V obojím neuvěřitelně vynikal, však dával přednost a to byla věčná škoda pro naši rodinu a také pro švédskou firmu Elektrolux, kde dělal obchodního cestujícího s ledničkami a vysavači. [...] Ta jeho láska k vyvrcholila rozhodnutím, že zakoupí pro naši rodinu rybník i s kapry. Budeme mít nejen vlastní kapry, ale ještě na nich při výlovu vyděláme spousty peněz. Maminka se dívala na celý podnik skepticky a upozorňovala tatínka, aby se do toho nepouštěl, že to není jeho branže. Ale příliš neprotestovala, tatínek při takové příležitosti obvykle dost křičel, jenom nakonec poznamenala, jestli bychom za ty peníze neměli raději jet do Itálie. Tatínek ani nepromluvil, jenom na ni vrhl odmítavý pohled.

1. Dopln na vynechaná místa v textu chybějící údaje z autorova života.

Vypravěčem je autor povídkové knihy *Smrt krásných srnců* Ota Pavel. Vlastním jménem
..... Autor Ota Pavel působil také jako novinář a sportovní Pocházel z rodiny
..... otce. V povídkách – literárním, který se od románu liší především
..... rozsahem, se Ota Pavel vrací ke svému Vypráví o svých rodičích,
především o svém Povídkový cyklus *Smrt krásných srnců* řadíme k žánru tzv.
memoárové literatury. Jedná se tedy o literaturu:

2. Dopln do úvodního textu vynechaná slova. Zjistíš, co bylo vášní jeho otce. Jak se jmenuje jiná autorova memoárová kniha vyprávějící o této jeho vášni? Název knihy:

Na bahnitým břehu stáli čtyři chlapi v napucovaných zelených uniformách, v rukou pruty. [...] Jak se k němu ten první štíhlý v jezdeckých holínkách pootočil, spatřil umrlčí lebku esesmanů a rozesmátý obličej: „Co chceš, žide? Nemáš chuť na kapra?“ [...] Všechny čtyři umrlčí lebky se rozchechtaly. Pak jeden z nich zmlkl a vykřikl: „Táhni, žide!“ Můj tatínek se otočil a šel zas tak vzpřímeně jako vždycky, nikdy se nikoho nebál a ani Němci ho ještě nenaučili plazit se. Okupace byla všude zlá, ale v Buštěhradě snad o kousek horší. Zkáza Lidic zasáhla celý svět. Ale Buštěhrad, můj tatínek, maminka, bratři, já, my jsme viděli Lidice hořet, my jsme slyšeli Lidice přes kopec křičet, já chodil s Příhodou do školy a najednou bylo jeho místo v lavici zoufale prázdný, [...]. Pak nás postihla strašná rána. Bráškové museli

3. Co mají společného vyjádření: „Všechny čtyři umrlčí lebky se rozchechtaly.“ a „...my jsme slyšeli Lidice přes kopec křičet“?

4. Podle obsahu povídky doplň na vynechané místo chybějící údaj.

5. Smrt krásných srnců náleží mj. k literatuře s tematikou.